

ע.ע. 2188

פרדס רוקח סס' 6/ג

מישיבת וועדת העבודה
מיום ד', י"א בכסלו תשי"ח - 4.12.1957

צנחור:

- חברי הוועדה: ע. גוברין - היו"ר
- ב. אידלטון
- י. אלמוגי
- ס. ארם
- א. וילנסקה
- ח. כהן-מגורי
- י. קרגמן
- א. רימלט
- י. ריפחין
- א. שומסק

- י. מוזמנים: עילם - הפנהל הכללי של משרד העבודה
- צ. בר-ניב - היועץ המשפטי של משרד העבודה
- א. לבנה - מטעם משרד המשפטים
- ס. שלגי - " " "

סדר-היום:

1. שונות.
2. המשך הדיון בהצעת חוק המהנדסים והאדריכלים, תשט"ז-1956.
3. סכנת הפיטורין ביוכל-גד ומצב החקלאות באיזורי הפיחוח.

פותח את הישיבה

היו"ר ע. גוברין:

הגיעה אלינו הידיעה על מדתו של מר ורטהיים, אשר מיום הקמת משרד העבודה שימש בו כמכונה הראשי על יחסי עבודה, וגם לאחר שיצא לפנסיה המשיך לשמש במשרד כיועץ ליחסי עבודה. מר ורטהיים ז"ל היה מקובל ונאמן תמיד על שני הצדדים ולזכותו יש לזקוף לא מעט יחסי העבודה התקינים ומניעת סכסוכי עבודה גדולים.

חברי הוועדה כיבדו את זכרו של מר ורטהיים ז"ל בקימה.

קיבלתי מחברת הכנסה וילנסקה סכוב, שבו
היא מבקשת לקיים דיון על המצב בבית החרושת פלאום. אני מברר את הענין
רק אחרי כן אוכל להודיע אם הוא יעמוד בסדר-יומה של הוועדה, או לא.
מסקרה שלא, ברור שתברח הכנסה וילנסקה חקבל רשות דיבור להסביר מדוע
היא חושבת כי יש להעמיד את הענין בסדר-יומה של הוועדה.

המשל הדיון בחוק המהנדסים והאדריכלים:

סעיף 6:

צ. בר-ניב:
לסעיף זה ישנה הסתייגות של אגודת
המהנדסים, המופיעה אחר-כך,
בכמה סעיפים אחרים, האומרת כי לפני סעיף 6 יבוא סעיף האומר, כי המועצה,
באישור השר, תקבע תקנות ותחחום שטח המעולה של הרשומים בפנקס המהנדסים
והאדריכלים.

היו"ר ע. גוברין: נדון כבעיה זו כאשר נדון בסעיף החקנות.

סעיף 7:

נחטבל

סעיף 8:

צ. בר-ניב: אגודת המהנדסים מציעה,
לאור הצעתה לסעיף 6, שלא השר, אלא
המועצה תנהל את פנקס המהנדסים והאדריכלים. היא יוצאת מחוץ הנחה של
אוטונומיה גילדיסטית גמורה של המקצוע, שהמועצה כגוף אוטונומי, חחת
פיקוח השר, תנהל את פנקס המהנדסים והאדריכלים וחקקין חקנות בכל ענין
הנוגע לחוק זה. איננו יכולים לקבל הצעה זו, מחוץ שיקולים שכבר הבאחי
בישיבה הקודמת, שלא נהוגה אצלנו השיטה של מתן אוטונומיה כזאת לגופים
כאלה, בעיקר כאשר המדובר בחקנות הקובעות בשאלות קליטת העליה. שיטתנו
בנויה על אחריות פרלמנטרית של השר לחקנות.

א. וילנסקה: אני חושבת כי לשר יש חפקידים חשובים
יוחד מאשר ניהול פנקס המהנדסים
והאדריכלים, ואני מציעה למסור זאת למועצה.

ב. אידלטון: אינני חושבת כי השר בעצמו ינהל את
פנקס המהנדסים והאדריכלים. השר הוא
סמל למשרד. לעומת זאת, המועצה היא מוסד מייעץ, ולא אדמיניסטרטיבי.
פעולות אדמיניסטרטיביות צריכות להעשות ע"י משרד העבודה.

י. ריפתי: איך מקובל הדבר בארצות אחרות?

ע.ע.

צ. בר-ניב:

עד כמה שידוע לי, השיטה המוצעת ע"י אגודת המהנדסים נהוגה רק באנגליה, אולם ההתפתחות ההיסטורית הייתה היפוכה מאשר אצלנו. האגודות באנגליה המשיכו במצב שהיה קיים מימי הגילדות בימי הביניים, בקונסיננט לא נהוגה שיטה כזאת.

המדובר הוא ברישום סכני גרידא, כי הזכות לרשום נדונה בסעיף 9.

היו"ר ע. גוברין:

המדובר הוא רק בקביעת האחראי לניהול פנקס המהנדסים והאדריכלים, ואני מתפלא על אגודת המהנדסים ושהיא מבקשת לקבל על עצמה אחריות זו. אם השר יהיה אחראי, תהיה אפשרות של ביקורת פרלמנטרית על כך.

הוחלט לדחות את הדיון בסעיף 8 לאחר הדיון וההחלטה בסעיף 9.

סעיף 9:

צ. בר-ניב:

סעיף-קטן (1) ברור, אם כי לא ברור לנו אם זהו התואר שהסכניון נותן לבוגריו, נוכל לברר זאת.

סעיף-קטן (2) מכיון לבוגרי אוניברסיטאות כחול, ובמידה שיקומו פעם טוסדות נוספים בארץ, בעיקר לענפים שאין בטכניון.

סעיף-קטן (3) מכיון למהנדסים מאותן הארצות שקיימת בהן השיטה של איגודים מוכרים ע"י החוק, המקנים זכות להיות מהנדסים, כתנאי שהאגודה מוכרת לפי חוקי אותה ארץ וכן ע"י השר לאחר התייעצות במועצה.

סעיף-קטן (4) הוא סעיף מעבר. הכוונה היא לפתור חוק ששה חודשים אח בעיית כל אלה שלמעשה עובדים כבר 10 שנים במקצוע וחבר בוהנים מצאו ראוי לרישום. חבר הבוחנים יקבע זאת אם בהסתמכות על עבודות שביצע, או באמצעות בחינות.

אגודת המהנדסים מבקשת לקבוע, כי מי שהיה רשום אצלה, רשאי להיות רשום באופן אוטומטי גם בפנקס המהנדסים הממשלה דחתה בקשה זו מחוץ שיקול יסודי, שלא היה לציבור ולמדינה כל פיקוח על הרישום באגודת המהנדסים, ושישנם רבים שלמעשה יכלו להירשם לאגודה זו ואז היו פטורים מהגבלות שונות, ומצד שני, יתכן שרשמו לאגודה אנשים שלו היו צריכים לעמוד בבחינות, לא היו ברשמים.

א. וילנסקה:

המשלחת מטעם הטכניון שהופיעה בפנינו טענה שהמושג "חבר בוהנים" שבסעיף-קטן 4 אינו מוגדר, והציעה שחבר הבוחנים יהיה סמורי הטכניון. אני מציעה לקבל הצעה זו.

בסעיף 9 מופיע בפעם הראשונה בחוק המושג "אגרת רישום", ולאחר מכן מופיע בסעיף 14 המושג "אגרה שנחית". אני חושבת כי מהנדס ישראלי אינו צריך לשלם אגרה כתנאי לביצוע פעולות, כי מצבו אינו צריך להיות גרוע יותר ממצבו של משקיע זר, הנהנה מהגנות ושחרור שונים ממש.

ע.ע.

ב. אידלטון:

חשלוני אגרת רישום נהוג בכל סתן רשיון.
אני מבינה שאפשר להתווכח על גובה האגרה,
אולם אינני סבורה שמצב המהנדסים תובע זאת.

בקשר לסעיף-קטן (4), נכין שהדגש צריך
להיות על הבחינה, ואני מציעה שהבחינה תיעשה ע"י חבר בוחנים מוטמכים.

כן אני מציעה לקבוע מלינימור של גיל
שממנו מחשבים את 10 שנות העבודה באחד מענפי ההנדסה.

א. רימלט:

ברור שהכשרה מדעית ללא נסיון איננה שלימה,
אולם צריך להיות ברור שכדי להיות מהנדס
יש צורך בהשכלה מדעית ואח"כ מתווסף הנסיון. הנסיון הטוב ביותר אינו יכול
לשמש תחליף להשכלה מדעית, משום כך אני מציע לקבוע בסעיף-קטן (4):
1. עבודה מעשית של 15 שנים, במקום 10 שנים; 2. בחינה בפני חבר-בוחנים
שנתמנה ע"י הסכניון וקבלת תעודה.

אני מציע להעביר את ענין האגרה לסעיף אחר.

י. ריפתיון:

נדמה לי שבמקרה כמקצועות הסכניים מתקדם
המדע, באותן הארצות שהוא מתקדם, ע"י
שילוב המאמצים של האנשים העובדים בתיאוריה והאנשים הנמצאים קרוב מאוד
לפרקטיקה, אני יודע כי בבריית-המועצות ישנה תנועה גדולה של מסציאים מתוך
פועלי גחיל-החרושת, מתברר שחלק מהפועלים בדרגה מקצועית גבוהה מגיע להצעות
של שיפורים ושכלולים של מכונות העובדים בכושר ההתמצאות שלהם על כמה וכמה
אנשים שקיבלו קודם הכשרה אקדמאית. אני יודע שגם בארצות-הכרית ישנו תהליך
לכיוון חלק מהעובדים במקצועות סכניים לשכלול החליטה העבודה,
גם אנו צריכים לעודד את החליטה הזו.

במידה שאני מבין, סעיף-קטן 4 מכיוון
לגבי העבר בלבד, אולם אני מציע להשאיר פתח גם לגבי העתיד.

אשר לחבר הבוחנים, ברור שהם צריכים
להיות מוטמכים.

ס. ארם:

יכול להיות מקרה שאדם עובר את הבחינות
בהצלחה, אולם איננו מסוגל לעבודה מעשית.

אני מציע לקבל את סעיף-קטן (4) כפי שהוא.
אני חושב כי 10 שנות נסיון זו תקופה מספיקה.

הז"ר ע. גונברין:

נמשיך את הדיון בסעיף זה ובחוק בכללו
באחת הישיבות הקרובות, נעבור עתה
לדיון על הנושא השני.

טכנת הפיטורין ביובל-גד ומצב התעסוקה באיזורי הפיתוח:

היו"ר ע. גוברין:

לפי הצעה חבר-הכנסת ריפתין, שנחמכה ע"י כמה מחברי הוועדה, ניקרתי באשקלון והתרשמתי עמוקות מהחרדה הגדולה של פועלי יובל גד נוכח טכנת הפיטורין המרחפת על ראשם. קיימתי פגישות עם ועד פועלי יובל גד והנהלת יובל-גד, ביקרתי בלשכת העבודה, בעירייה ובמועצת הפועלים בכדי לעמוד על מצב התעסוקה באשקלון בכלל.

ועד פועלי יובל גד טען טענה סכרעת, כי מצבם אינו דומה למצבם של פועלי העשיה במקומות מאוכלסים. במקרה של פיטורין במקום עבודה זה או אחר, בבית חרושת זה או אחר, אשר באים בחוקר הפסקת עבודה במחלקות שונות, יש תקווה למפוטרים להסתדר ולהיכנס לבחי- חרושת אחרים, לא כן באשקלון, שאין בה מקומות עבודה קבועים בחרושת, ומקומות העבודה הקביעים בכללם מועטים לאדי, ואז המפוטרים יהיו רק נדונים לחוסר עבודה כרוני.

משרד העבודה העמיד בשבוע שעבר לרשות הלשכה באשקלון עוד 300 מקומות עבודה, אולם לפי מצב הרשומים בלשכה, 300 מקומות עבודה אלה לא יספיקו לחח תשובה לכובטלים, אשר בינתיים נפלטו מהעבודות העונתיות הנמושכות בחקלאות.

באופן אובייקטיבי, אשקלון היא אחת הערים באיזורי הפיתוח שיש לה סיכויים גדולים, ישנם במסיבה נטיעות על שטח של כ-20 אלף דונם, המעסיקות בעונה 1000-1500 פועלים, אשקלון היא אחת מערי החוף שהאקלים בה יוצא מגדר הרגיל, ומסיבה זו גם העבירו אליה מקרים טיפזאליים באחוז גבוה, אולם פרט לעירייה, אין באשקלון כיום די אובייקטים לתעסוקה.

לעיריית אשקלון כמה הצעות של עבודה בחומה היא שיש בהן משום שיפור המצב בעיר - שהיא השגיה בגודלה לאחר באר-שבע בכל איזורי הפיתוח - כגון: ביוב, פיננסי ההריסות וכד', אולם גם לאחר שמשרד העבודה יעמיד לרשות העירייה מספר ימי העבודה הדרושים לה למטרה זו, אין בידי העירייה לבצע את העבודה מצדה היא אם איזה גורם לא יתן לה הלואה למספר שנים, בכדי שהיא הוכל לבצע את העבודות האלו.

באשקלון מבוצעת עבודה בנייה גדולה מאוד, ככה החלו בחיטול מטויים של המעברות, לפי החכנית ששר העבודה וטר עילח הגישו לנו, היו בזמן האחרון כמה חקלות בעבודה, אולם נאמר לי שמשרד העבודה כבר הסיר אותן.

מסקנותי הן:

1. יש הכרח בכך שמשרד העבודה ימצא פתרון לבעיה פועלי יובל-גדל.
2. נחוץ להגדיל את מספר מקומות העבודה המוקצבים ע"י משרד העבודה.
3. יש לטייע בידי העירייה לבצע את אותן העבודות שמשרד העבודה יהיה נכון להעמיד לרשותה מבחינת מקומות העבודה.

אני עומד בשיחות עם שר המסחר והתעשייה ואולי אחליט להזמין לאחח הישיבוה הקרובות, בכדי שהוא יטקור בפנינו את הצעדים שהוא עומד לבקוש להקמת תעשיות באיזורי הפיתוח, שיבטיחו עבודה קבועה וסדירה.

י. עילת:

אשקלון איננה המקום היחיד עם חוף ים מצויין. ישנם עוד כמה מקומות כאלה בארץ, וקרוב לודאי שבשנים הקרובות גם הם ישמשו נושא להתלבטויות בשלב הראשון ולא רק האקלים המצויין שלהם יעמוד להם.

נכון שהעיר ביסודה בנויה על בסיס בריא מאוד, אלא שלחלק מזה אין השפעה מספקת בשלב הראשון. אשקלון הפכה למרכז גדול של הדרים, בעיקר מטעים חדשים, וחדך 4-5 השנים הקרובות תחפוט אשקלון את מקומה של פתח-תקוה בשטח זה. כמובן שבשלב הנטיעה העבודה היא מעטה באופן יחסי, אולם בשלבים של פוריות הפרדסים תהיה עבודה רבה לא רק בעונת הקטיף, אלא גם באריזה, חעשית שימורים וכו'.

כמו כן, האיזור הסובב את אשקלון הוא איזור חקלאי משובח, שמגדלים בו ריחנה ובטנים. כנראה המועד יטפון מטעי ההדרים, הכוחנה והבטנים תעטוקה לא רק לאוכלוסייה הנוכחית, אלא יאפשרו קליטה נוספת.

באשקלון יהיה ריכוז גדול של חעשית סתכת. מפעלי הסתכת המכרונים לאשקלון במידה שהם יכנסו לשלבי ביצוע, הן בחקופת הבניין ובהמשך בחקופת הייצור, יעטיקו כמה אלפי פועלים. בניגוד למקובל, מספר הפועלים שייעבוד בהקמת המפעלים יהיה קטן מזה שיעבוד במפעלים עצמם, אולם מאחר שמדובר בריכוז של מפעלים בשרשרת הקושרת מפעל במפעל, הרי הדבר לא נתקיים במהרה, ולפי שעה אלה טיכויים טובים למחר בלבד.

כידוע, מפעל הדיזלים יוקם באשקלון, אולם הוא יהיה בנוי לא כפי שחשבו, מפעל מגובש עם פועלים רבים, אלא המפעל ישען על מפעלים שונים במקומות שונים, תהיה הסתעפות לשדרות, קריית גת ובאשקלון עצמה.

מפעל "קייזר פרייזר", שיהיה מן

המפעלים המעולים ביותר, יוקם בשדרות.

כל המפעלים הללו, בגלל גודלם, בגלל גודל ההשקעות, הבעיות החכנוניות והצוריות המקצועיים של המפעלים - זה בנוי על שימוש בידע מחו"ל - הקמתם איננה נעשית באותה מהירות כפי שהיינו רוצים, כך שבשלב הנוכחי אין בזה פתרון לבעית התעטוקה הנוכחית.

"יובל-גד" נמנה על המפעלים הגדולים

בארץ, שחיי כל חושבי אשקלון חלויים בגורלו. המשבר הנוכחי ביובל-גד אינו המשבר שלפני חיסול. זהו מפעל שאינו מייצר לצורך מכירת מוצרים, ואינו יכול בשום מקרה להיות יצרן לצורך ייצוא. זהו מפעל המשולב בתכנית המים של הארץ, וכל העובר על תכנית המים עובר על המפעל הזה. בעיקרון אפשר לומר שיתם אחד המפעל הזה יטיים את חייו; אילו לא היינו מוגבלים באמצעים ובקשיים אחרים לגבי מפעל המים, אפשר היה לקבוע שהמפעל יטיים את פעולתו בעוד 6-7 שנים. בתנאים הנוכחיים יתכן שזה יהיה בעוד 7-8 שנים, מבלי לחשוב שבמרוצת הזמן עלולים להימצא מחליפים לידע שנוצר במפעל לתעשית כסון מעולה.

בעית המים זל הארץ נמצאת בשלב מסוים מאוד. כבר היום נוצרו מגבלות חמורות להסידור תהליך ההתישבות, וכמה וכמה פעולות שהן חיוניות מבחינת איכלוס הנגב נעצרו כחוצאה מכך מפעל המים מפגד בכושר אספקת מים, וכן יש סימנים טראגיים לגבי מקורות המים. עד שלא נוכל להשחמש במי הירדן לדרום, יהיו כמה שנים של מגבלות חמורות לקידום ההתישבות ולפיתוח התעשייה, ואפילו להרחבת האיכלוס במובן האלמנטרי של שיכון בלבד. אפילו התכנית של תיעוש דימונה מבחינת המכטטיל עלולה להיעצר בגלל בעיה זו.

לכל זה יש השפעה גם על יובל גד. אין בשעה זו תכלית להמשיך בייצור צנורות בשביל ירקון ב' בגלל הקושי שעמדתי עליו, ומטיבה זו נעקרה שנה ייצור ב' יובל-גד".

בשביל מפעל הירדן יהיה צורך לייצר

צנורות לפי שיטת ייצור שונה מהקיימת. המדובר בצנורות בני קוטר של 108 אינץ', והצנורות שנוצרו בשביל קו הירקון היו בקוטר של 66 אינץ'. בי"הר יובל גד בנוי כמתכונת בית-החרושת אפריקאי של פירמה סהגדולות בעולם, ואנחנו לקחנו מהם גם את הצידוד וגם את הנוהל. בית-החרושת זה היה מייצר צנורות רק בקוטר 48 אינץ', ואנו פתחנו בייצור צנורות בקוטר של 66 אינץ'. בהמשך הזמן עברנו לייצור צנורות בקוטר 70 אינץ', וכעת מדובר על ייצור צנורות בקוטר של 108 אינץ'. לשם כך מכינים אלמנטים נוספים של ציוד, וקרוב לודאי שהייצור לא יתחיל לפני ספטמבר-אוקטובר 1958. אלה הם דברים שאין להחיש במאומה, כי זה ענין טכנולוגי מן המורכבים ביותר. במידה שיחחילו בייצור צנורות בקוטר 108 אינץ', יובטח לבי"הר כושר ייצור סדיר למשך 6-8 שנים. הדבר חלוי גם בקצב מפעל הירדן מבחינת האמצעים. אולם הכעבר לייצור צנורות בקוטר 108 אינץ' יהיה בו כדי להעסיק מחצית מפועלי בית-החרושת, כלומר, אנו עומדים בפני שתי בעיות: הבעיה הרחוקה של מחצית המועסקים, והבעיה הנוכחית של כלל המועסקים.

לאור הנחיצות הללו יגשו באביב להקמת

קו המים להר הנגב. יהיה בזה פתרון לבעית המים של דימונה, כפר ירוחם ומפעל המוספטים. כאשר יקום מפעל הנגב, הוא יחן בשלב ראשון תשובה יסודית לכל האיזור ויתן תשובה מיידית, חוץ הקייץ, לרביבים ומשאבי שדה, והמים של רביבים ומשאבי-שדה יוקדשו לדימונה וכפר ירוחם בשלב ראשון, ובהמשך תהיה הסתעפות לדימונה, כדי לספק כמויות מיט גדולות יותר בכיוון שדה-בוקר ומצפה רמון. קו המים מצאליים עד משאבי שדה, באורך 32-30 ק"מ, יש בו כדי להבטיח 8 חדשי עבודה ליובל גד בענף אחד, כלומר, בסחצית המהלך, אותה מחצית שחתקרב לקבוצת הפועלים שתהיה מועסקת בהמשך הזמן בייצור צנורות בשביל קו הירדן.

בעוד שבוע יתכן שנוכל למסור דברים

מגובשים יותר. יתכן שהמתכננים יצליחו לכצוא דרך שהמסך הקו משאבי-שדה לדימונה יוחלף מצנור ברזל לצנור בטון, שמירושו עוד 6 חדשי עבודה ליובל גד, ואז תהיה עבודה עד סוף יוני לכל הפועלי המפעל. זו איננה בעיה כספית, כי אם שכנית גרידא.

הבטים לפתרון הבעיות של יובל גד הוא

העברת חלק מהייצור לתעשייה בטון, כלומר, מוצרי בטון לצורך בנייה. בודאי ידוע לכם, שאגף השיכון ביטל ברוב בניניו את גגות העץ ועושה אותם מבטון, אולם לרוע מזלו של "יובל גד", היה זה בזמן שהיתה בו תעטוקה מלאה בייצור צנורות, כך שהאלמנט הנוסף בוצע בכוח תוספת פועלים.

ע.ע.

כיוונו ל"יובל-גד גם את העשיית אדני הבטון לרכבת, וחלק מהקו לבאר שבע נעשה בעזרת אדני בטון. המסילה מבאר-שבע לרימונה צריכה אף היא להעשות מאדני בטון, ובמידה שימצאו הכספים כדי להמשיך את המסילה לרימונה, הרי שגם זה יתן העמוקה.

מדובר גם על עמודי בטון לחשמל, דבר המקובל באירופה, לא רק בארצות העניות בברזל ופלדה, אך משום מה לא הצלחנו לשכנע את חברת החשמל בארץ.

פחרון מעטוקה מלאה ל"יובל-גד" חלוי בהקמת חוספת לבית החרושת לייצור חלקים טרומיים שמהם יבנו בתים מוכנים בני כמה קומות, בקשר לכך ביקרתי בצרפת, הארץ הקלטיה של העשיית בטון טעולה. תוך 10 ימים אוכל לחת ביאורים מפורטים יותר בקשר לאפשרות הגישה הרצויה הזו.

בסיכום: קו הטיס להר הנגב מבטיח עבודה ל-300 פועלים כעחה במשך כ-8 חודשים, אם תוך הימים הקרובים יצליח הנסיון של החלפת צנורות ברזל בצנורות בטון, תיווצר עבודה למשך 6 חודשים מקבילים את תחילת החכניה של הקמת חוספת ל"יובל-גד" לתעשיית פריקסטית, קרוב לודאי שבסוף כחודשיים יוכלו להתחיל בהקמת המפעל, והמפעל יוכל להעסיק פועלים רק בעוד זמן סטויים, כלומר, קרוב לאותו סופר שבו יתחילו בקו הירוק.

השאלה הכספית של כל אלמנט ואלמנט אף היא לא פשוטה. הכל חלוי במסדי מקציב הפיתוח לשנת 1958/9 ולמסד שיודע לעניינים אחר לביצוע קו הנגב, יש לנו מיליון ל"י מהמקציב הנוסף, ייתכר את הכעיה עד אפריל, אם ימצא תוך השבוע הקרוב פחרון להחלפת צנורות ברזל לצנורות בטון, נצטרך לחפש מקורות למיליון-מיליון וחצי ל"י נוספים.

התנחתי עם שר האוצר שמתוך המקציב לשנת 1958/9 יובטח סכום של 5 1/2 מיליון ל"י לביצוע השלב הראשון של קו הר הנגב.

לגבי המפעל לייצור פריקסטית, במידה שנצליח בו נוכל להתחיל בבניית בתים בני 3-4 קומות, ללא חשש שנקבל את הדירות באיחור.

אם לא יצליחו נסיונותינו להתחיל את צנורות הברזל בצנורות בטון בקשר עם הכאת טיס להר הנגב, וכן הקמת המפעל לייצור פריקסטית - הרי שאין תשובה לנושא, ועל כן יש להקדיש מאמצים רבים כדי שהנסיונות יצליחו.

אני מבקש שהוועדה לא תקבל שום החלטות בשלב זה, וכן על הנושאים הרגילים של העטוקה, שלא דיברתי עליהם גם בגלל חוסר זמן. משרדי עושה את כל המאמצים כדי להתגבר על הכעיות. בשבוע הבא אבקר עם חבר עוזרי באשקלון, ואני מקווה שבישיבה הבאה אוכל למסור פרטים ברורים יותר.

היו"ר ע. גוברין: אני מציע לקיים את הבירור ביום ד' הבא.

א. רילנסקה: אני מציעה להזמין לישיבה הבאה את באי-כוח מועצת פועלי אשקלון, מועצת העירייה וועד פועלי המפעל, או שוועדת העבודה חבקר במקום.

אני מציע להזמין גם את בעלי המפעל.

ח. כהן-טיגורין:

לפי בקשתם, ביקרתי באסקלון, וראיתי
רואה צורך להזמין את נציגי המקום.

היו"ר ע. גונברין:

אם אראה צורך בכך בהס"ן הבירור, אעשה זאת.

אני מביע קורח רוח על כך שהיו"ר ביקר

י. ריפתין:

מיד באסקלון וכמר לנו דו"ח, וכן על

הסקירה הטקיפה של מנהל משרד העבודה, אשר להזמנה נציגי המקום, אני מציע
לדחות את ההחלטה על כך לישיבה הבאה, לאחר שנקיים בירור על הבעיות.